

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2018/19 – 2020/21
(skrajne daty)

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	Rzeźba
Kod przedmiotu/ modułu*	1SW10
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Wydział Sztuki
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Wydział Sztuki
Kierunek studiów	Sztuki wizualne
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	I rok (1, 2 semestr)
Rodzaj przedmiotu	Kierunkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Jerzy Kierski prof. UR
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	sem. 1: dr hab. Jerzy Kierski prof. UR, mgr Katarzyna Woźniak sem. 2: dr hab. Jerzy Kierski prof. UR

*- zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.1 FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WYMIAR GODZIN I PUNKTÓW ECTS

Semestr	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
1-2				120					7

1.2 SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

- ✓ zajęcia w formie tradycyjnej
- zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 FORMA ZALICZENIA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (z toku): (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

zaliczenie z oceną w sem.: 1, 2

egzamin w sem. : 2

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Student powinien posiadać podstawowe umiejętności obserwowania bryły w przestrzeni, oceniać wizualnie jej proporcje, relacje z innymi kształtami, zwracać uwagę na wyporność i wklęsłość formy. Powinien wykazywać się podstawową umiejętnością studiowania z natury oraz potrafić

interpretować obserwowane zjawiska zgodnie z zadaniem określającym rodzaj formy czy kompozycji np. analityczne lub syntetyczne przedstawianie formy. Powinien posiadać podstawową wiedzę na temat technologii rzeźbiarskich oraz umiejętności posługiwania się narzędziami, a także znajdować relacje pomiędzy technikami rzeźbiarskimi a innymi technikami plastycznymi.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 CELE PRZEDMIOTU/ MODUŁU

C 1	Student będzie potrafił po wnikliwej analizie i obserwacji natury, właściwie dobierać środki wyrazu w zakresie rzeźby do realizacji własnego zamierzenia twórczego.
C 2	Będzie posługiwał się swobodnie warsztatem rzeźbiarskim, właściwie dobierał materiały do realizacji własnego zamierzenia twórczego.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU *(wypełnia koordynator)*

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	Potrafi po zapoznaniu się na etapie poszczególnych ćwiczeń wykonywanych w różnych technikach właściwie rozpoznawać charakter i możliwości, które posiadają poszczególne materiały stosowane w twórczości rzeźbiarskiej.	K_W01
EK_02	Student zdobywa wiedzę z obszaru projektowania związanego z przedmiotem rzeźba. Realizując ćwiczenia oparte na własnej inwencji w odniesieniu do zadanego tematu zdobywa praktyczną wiedzę w sferze projektowania formy, potrafi dobrać do własnej koncepcji odpowiednie środki wyrazu.	K_W02
EK_03	Jest w stanie zdobyć wiedzę na temat technologii związanej z wielością technik rzeźbiarskich. Swobodnie dobiera odpowiednie materiały do ich realizacji oraz zapoznał się z bogatym warsztatem rzeźbiarskim, opanował obsługę różnorodnych narzędzi niezbędnych do realizacji prac w poszczególnych technikach.	K_W08
EK_04	Posługuje się wprawnie narzędziami warsztatowymi niezbędnymi do realizacji rzeźb o małym i dużym formacie, szkiców rzeźbiarskich, rzeźb w różnorodnych technikach oraz uzupełnia tę wiedzę o wizualizacyjne formy realizowane w programach projektowych.	K_U04
EK_05	Posiada świadomość, że pracując nad poszczególnymi ćwiczeniami wykonywanymi w różnorodnych technikach i ograniczonym konkretnym zagadnieniem, korzysta z zasobów własnej wrażliwości, wyobraźni i ekspresji.	K_U10

EK_06	Dąży do rozwoju swoich umiejętności warsztatowych mając świadomość niedostatków w tej dyscyplinie sztuki.	K_K01
-------	---	-------

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE *(wypełnia koordynator)*

Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Nie dotyczy

Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

1. Płaskorzeźba na formacie kwadratu . Oparta na motywach florystycznych, architektonicznych . Punktem wyjścia jest odwzorowanie wybranego detalu z natury, później dokonuje się proces własnej interpretacji twórczej.
2. Szkice rzeźbiarskie z postaci oparte na pracy z modelu. Zwięzła obserwacja podstawowych elementów konstruujących formę tj. proporcje, kierunki, wyporność, wklęsłość formy .
3. Studium modelu .Praca studyjna z postacią ludzką. Bardziej wnikliwa analiza niż w poprzedzających ćwiczeniach szkicowych opartych na pracy z modelem. Podstawowe elementy konstruujące formę jak proporcje, kierunki , charakter wyporności są uzupełnione o bardziej wnikliwą i dogłębną analizę ciała ludzkiego.
4. Płaskorzeźba o tematyce odnoszącej się do motywów ukazywanych w innych dziedzinach sztuki. Popularne motywy wykonane w technice grafiki, czy też malarskiej stają się punktem wyjścia do realizacji ćwiczenia. Studenci swobodnie interpretują motywy dwuwymiarowe na przestrzenność płaskorzeźby.
5. Zaprojektowanie i wykonanie statuetki. Ćwiczenie realizowane w małej formie rzeźbiarskiej , która obliuguje do rozstrzygnięcia relacji formalnych na specyficznych zasadach. Temat ćwiczenia nawiązuje do wydarzeń kulturalnych, co powoduje ,że studenci zmagają się z konkretną realizacją rzeźbiarsko – projektową.
6. Studium portretowe w oparciu o modela. Na bazie wcześniejszych doświadczeń rzeźbiarskich, w tym ćwiczeniu należy już zwrócić uwagę na niuanse formalne, które w efekcie doprowadzają do uzyskania podobizny do portretowanego.
7. Kompozycja o charakterze syntetycznym lub analitycznym. Swobodna kompozycja , której celem jest sprowokowanie studentów do swobodnej , os osobistej wypowiedzi artystycznej, która oparta będzie na wrażliwości, naturalnej ekspresji każdego ze studentów dopełnioną wiedzą i umiejętnościami, które zdobyli w trakcie poprzednich zajęć.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Korekta indywidualna i zbiorowa, konsultacje, pokaz reprodukcji, dyskusje inspirowane wybranymi zagadnieniami dotyczącymi współczesnych zjawisk w kulturze, elementy wykładu.

Zadania są realizowane zarówno w pracowni, jak i jako ćwiczenie domowe, czy wymagające zajęć w plenerze. Ćwiczenia z wyobraźni oparte są na wielokrotnej korekcie poprzedzającej realizację.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw,)
EK_01	Obserwacja studenta na zajęciach, jego zaangażowania w realizację ćwiczeń.	Lab.
EK_02	Korekta indywidualna oraz podsumowująca korekta wspólna pod koniec zajęć.	Lab.
EK_03	Przeglądy semestralne.	Lab.
EK_04	Obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_05	Korekta indywidualna oraz obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_06	Obserwacja studenta na zajęciach, jego zaangażowania w realizację ćwiczeń.	Lab.

4.2 WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU (KRYTERIA OCENIANIA)

Ocena bardzo dobra

- realizuje wszystkie przewidziane programem zadania na bardzo wysokim poziomie artystycznym
- wykazuje świadomość identyfikowania problemów formalnych wynikających z analizy i interpretacji dzieła rzeźbiarskiego
- poszerza swoją wiedzę z zakresu przedmiotu w indywidualnym zakresie
- wykazuje się wzorową frekwencją i aktywnością podczas zajęć.

Ocena plus dobra

- wykazuje się dużą kreatywnością w realizacjach rzeźbiarskich
- przygotowuje projekty świadczące o jego zaangażowaniu i wysokiej świadomości plastycznej
- bierze czynny udział w dyskusjach podczas przeglądów
- wykazuje się wysoką frekwencją i aktywnością podczas zajęć.

Ocena dobra

- wykorzystuje umiejętności warsztatowe do zdefiniowania swojej wypowiedzi artystycznej
- bierze udział w dyskusjach podczas przeglądów

- uczestniczy w co najmniej 2/3 ogólnego wymiaru zajęć
- świadomie kreując własną wypowiedź artystyczną
- wyróżnia się swoją techniką organizacji warsztatu na tle grupy.

Ocena plus dostateczna

- nadaje swoim pracom indywidualny wyraz
- wykazuje się znajomością technicznych podstaw rzeźby
- jest aktywny podczas zajęć i zaangażowany w realizację zespołowe.

Ocena dostateczna

- w podstawowym stopniu spełniać określone kryteria
- w stopniu poprawnym realizuje ćwiczenia
- uczestniczyć w co najmniej 1/2 ogólnego wymiaru zajęć.

Ocena niedostateczna

- nie spełnia kryteriów określonych wymaganiami wstępnymi
- uczestniczył w mniej niż 1/3 ogólnego wymiaru zajęć
- nie wykazuje postępu w realizowanych zadaniach.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
Godziny zajęć wg planu z nauczycielem	120
Przygotowanie do zajęć	30
Udział w konsultacjach	25
czas na napisanie referatu/eseju	
przygotowanie do egzaminu	4
udział w egzaminie	1
inne (jakie?)samodzielna praca studenta	30
SUMA GODZIN	210
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	7

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Bammes G. „Anatomia człowieka dla artystów”, Warszawa 1995
 Kotula A., Krakowski P., „Rzeźba współczesna”, Warszawa 1985
 Michajlik A., Ramontowski W., „Anatomia i fizjologia człowieka”, Warszawa 1994
 Osęka A., Srodzki W., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977
 Smith T., „Ciało człowieka”, Warszawa 1995
 Clark K., „Akt, studium idealnej formy”, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe PWN 1998

Literatura uzupełniająca:

Albumy i katalogi z wystaw dotyczące literatury przedmiotu
--

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

Dziekan Wydziału Sztuki
dr hab. Antoni Nikiel prof. UR